

יורל ע"י

התאחדות אנרכים "יוראל משה" ד' סאטמאר

נתיב: יוראל ע"י כ"ק מנחם מנדל ב"ר אברהם קאהן
בנישואות ל: כ"ק מנחם מנדל ב"ר אברהם קאהן
בעיר: ירושלים תשס"א

דמותה לתמר

גליון סמי"ז - שנה ו' - שבועות תשס"ט

זמנים לחג השבועות

הדלקת הנרות	7.02
חצות היום והלילה	12.36
עלות השחר	3.47
נץ הכוכב	5.31
סוף זמן קרי"ש	8.11 - ב
סוף זמן תפילה	10.14
שקיעת החמה	7.40
מוצאי שבת	8.56

פקי אבות פיקא

מעניינא דיומא

כל המועדים מרומזין בחג השבועות

כל הימים טובים צריכין להיות להם רמז בחג השבועות שהוא זמן נתון תורה ובתורה כולל כל הימים טובים וא"כ בעת נתינתה מהכרח שיתלול כל הימים טובים בו. וראש השנה מרומז בו וקול שופר חזק מאוד בנותן תורה ובר"ה ג"כ שופר. וסוכות מרומז דישבת סוכה תחת גדפי שכינתו וכן בנ"ל. וגם א"א להחזיק שבועות רק אחר ספירות ז' שבועות כמאמר בזה"ק"ה. והכוונה הוא על ז' ימי הבנין, ועינין נטילת לולב ג"כ כוונה זו. ופסח ג"כ כוונה א' עם שבועות כמבואר בדברי האר"ז"ל דשבועות הוא יום ח' של פסח כמו שמיני עצרת מסוכות.

אמנם ענין יום כיפור צריך לדעת האין מרומז בו אפס חז"ל אמרו בגמרא (ירי בבב"ב פ"ג ה"ג) בג' דמחולין עונותיהם ואחד מהם הוא חתן, וכיון דמחולין לחתן וודאי מוחלין ג"כ לכלה, דמאי בינייהו תרווייהו נשואים זה לזה, וחז"ל אמרו (תענית פ"ד מ"ח) ביום חתונתו זה נתון תורה, נמצא כיון דה"ל נשואין בשבועות ואנו הכלה נמחל לנו עונותינו א"כ זהו רמז ליום הכפורים בשבועות, דביו"כ מוחלין עונות ג"כ.

קדשת לוי

מעלת חג השבועות משאר המועדים

גדלה מעלת חג השבועות על יתר המועדים, אשר בו מגיע לכל השלימות מכל התרי"ג מצוות. משל למה הדבר דומה, עפ"י הגר"א מחכמי הרופאים שיצוה לבשל לחולאים רוטב ונכל מיני בשר אשר עולה לסק עצום, ומחמת כח השמנונית מכל מיני בשר עולה לתרופה לחזק כחות כל הגוף, כן נוכל להבין גדול מעלת היום הזה זמן נתון תורתנו, כי בכל המועדים שיש בהם מצוות פרטיות מצוה ולולב וכדו', אנו מברכין על כל מצוה ומצוה ברכה הראוי' לה על נטילת לולב, או על אכילת מצוה וכדו', וזמנו של מצוה זו איננו בזמנו של מצוה זו, וכל דבר ודבר בעתו מה טוב, לא כן בחג בקבלת התורה הנה נכללים בו כל התרי"ג מצוות ביחד, טועמיה חיים זכו, לא תחסר כל בה.

תפארת שלמה

כל המועדים בטלין חוץ מחג השבועות

כשגם אמרו כל המועדות בטלין, חג השבועות אינו בטל. ולי נראה פשוט דכינו שהתורה היא נצחית דתורה לעולמים עומדת לעד, כן חג שבועות שהיא בשביל התורה נצח סלה ועד שאין לו ביטול עולמית, ולכן העוסק בתורה מאריך חיים.

קץ המים

מילי מעלייתא

כפיות ההר כשלא יהיו במעלה

ויתצבו בתחתית ההר (שמות יט, יז). אמר רבי אבדימי בר חמא מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגגית, ואמר להם אם אתם מקבלים את התורה מוטב וכו' (שבת פח). והקשו בתוס' (ר"ה כהה עליהן) דלמה הוצרכו לכל זה הלא כבר הקדימו ישראל נעשה לנשמע. ותירץ הק' מוהר"ם ט"ב בעל ישמח משה זי"ע, דבאמת או היו ישראל במעלה הגדולה והיו רצונם לקבל את התורה ברצון גמור, אבל השי"ת ידע שאח"כ לא יהיו ישראל במעלה הזאת ויחזרו מזה, לכן הראה להם השי"ת שמוכרחים הם לקבל, וכמ"ש (יהו"ק ל ב ג) חי אני נאום ה' אם לא ביד חזקה אמלך עליכם. אור הנר, לשבועות.

ישראל מקיימין העולם

הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם (פסחים סח). שמעתי מכאדמו"ר מוה' מענדל זצלה"ה מרומנאב זי"ע שפירש: כי בעצרת קבלו ישראל התורה הק', ואם לא קיבלו ישראל התורה היה העולם חוזר לתוהו ובוהו, ועל ידי ישראל מתקיים העולם. וזהו הכל מודים בעצרת דבעינן נמי "לכם", שהעולם צריך "לכם", לישראל, כי הם קיימו העולם עכ"ד פח"ח.

אור לשמים, נשא עה, ב

בעינן נמי לכם

הכל מודים דבעצרת בעינן נמי לכם. הענין הוא, דעבודת ישראל להבורא ברוך הוא, צריך להיות במסירת נפש ולהיבטל לו כביכול מחמת אהבתו ויראתו, עד כלות הנפש. אמנם המסירת נפש אין דבר גדול כל כך, כי כן באמת עבודת ישראל מגיע עד שמבטלין עצמם ממש, ודבוקים כביכול בעצמותו, אבל דבר גדול הוא להיות בבחינת רצוא ושוב. והנה בכל השנה, יוכל להיות בבחינת "והחיות רצוא ושוב" להנתק קצת מהדבוקות, אך בחג השבועות הקדוש, שהוא יום מתן תורה והתגלות אלקותו יתברך שמו, בקושי גדול הוא להיות בבחינת רצוא ושוב. לכן "הכל מודים", דבעצרת בעינן נמי לכם", כדי שעל ידי זה יוכל להינתק קצת מהדבוקות, ודפח"ח ושי"ן.

הרה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע, הובא בעשר צנחחות מערכת ט', אות ע"ב

מתן לחוד וקבלה לחוד

הנה סידרו לנו אנשי כנסת הגדולה בנוסח התפלה, זמן "מתן" תורתנו, ויש לדקדק מדוע לא סידרו זמן "קבלת" תורתנו כדרך ששנינו (אבות פ"א מ"א) משה קיבל תורה, כי רק מתן תורה ה"י או בחדש סיון ויש לה שייכות עם הזמן משא"כ הקבלה דכל יומא ויומא זמני, וי"ל עוד כי נתינת התורה ה"י שיהי לכל אבל הקבלה לא קבלוה בשוה רק כל אחד ואחד כפי ערך השגתו.

ישיבת התורה

סדר הלימוד לפי' בהעלותך - מסכת הגיגה

יום	א	ב	ג	ד	ה	ו	שבת
דף	ט"ו:	ט"ז:	ט"ח:	י"א:	י"ב:	י"ג:	הזרה

מגיד תעלומה

הר סיני נזדעזע

ובהיותם שם בתחתית ההר מצפים ומתיצבים ירד' על ההר באש, ויעל עשנו עד לב השמים חשך ענן וערפל וחרד ההר עצמו ומדעזע כאשר יעשו ברעש הנקרא "לוללה" או יותר מכאן, וכן כתוב ההרים רקדו כאלים גבעות כבני צאן, ואיננו משל כאשר איננו משל הים ראה ויננס הירדן יסוב לאחור.

(רמב"ן, שמות כ' טו')

ההר עלה כעבד רץ לפני רבו

כשירד ה' פי' כשהתחיל להוריד שכינתו רעש ההר ועלה לקראתו כעבד רץ לפני רבו, וזה שיעור הכתוב וירד ה', ועדיין לא גילה הכתוב לאיזה מקום ירד, והודיע פעולת ההר, הגם היותו דומם שנעשה בעל חי ועלה קודם שיגיע עדיין, ואח"כ הודיע הכתוב לאיזה מקום ירד ואמר אל ראש ההר, הא למדת שעלה ההר קודם הגעת השכינת ה' אל ראשו.

(אור החיים, שמות י"ט כ')

הקול נשמע בהר סיני עד היום הזה

אמרו הטבעיים שגם עכשיו סביב להר סיני נשמע באויר שממעל להר תמיד קול הברה כעין קול רעם, דברים ואין מביין.

(תפארת ישראל)

אין קול ואין עונה

וכן הוא אומר (דברים ה) את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף, מהו לא יסף, אלא כשהאדם קורא לחבירו יש לקולו בת קול, והקול שהיה יוצא מפי הקב"ה לא היה לקולו בת קול, ואם תמה אתה על זו, הרי אליהו כשבא לכרמל כנס כל הכוהנים ואמר להם קראו בקול גדול כי אלהים הוא, מה עשה הקב"ה הדמים כל העולם והשתק עליזנים ותחנתנים והיה העולם תוהו ובוהו כאילו לא היה בריה בעולם, שנאמר (מלכים א' י"ח) אין קול ואין עונה ואין קשב, שאם ידבר הם אומרים הבעל עננו, עאכ"ו כשדיבר הקב"ה על הר סיני השתק כל העולם כדי שידעו שאין חוץ ממנו ואמר אנכי ה' אלקיך.

(שמות רבה פ"ט)

שבע מחיצות של אש

והיה הקול יוצא מתוך שבעה מחיצות מתוך ענן ערפל מתוך זיקים מתוך ברכים מתוך חושך מתוך רעמים מתוך האש אח"כ נחלק הקול לשבעה קולות ושבעה קולות נחלקו לשבעים לשונות.

(מדרש שיר השירים, פרק א', מתוך כתבי די עתיק)

גודל אמירת ברכת אהבה רבה בפרט ביום הג השבועות

תפילת אבות על בנים

ותמיד יהיה תפילה שגורה בפי אב ואם להתפלל על זרעם שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות, ויכוין במאוד על זה בברכת התורה ונהיה אנחנו וצאצאיו וכו', וכן בברכת אהבה רבה, איבנו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו וכו' יחשוב ג"כ על זרעו וזרע זרעו עד עולם.

לומר אהבה רבה ככוונה עצומה

וליהרר מאד באמירת אהבה רבה קודם קריאת שמע שיהיה ככוונה גדולה ועצומה ובדביקות הבורא ב"ה אין שיעור, שיהיה קשה להוציא כל תיבה ותיבה מחמת אהבת הבורא באמונה שלימה בהתפשטות הגשמית מכל וכל.

(דמשק אליעזר קאמארנא)

א"א לכוין לאמיתיה של תורה בלי כוונה באה"ר

בשם הרבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זצ"ל, מי שאינו מכוון בתפילת שחרית בברכת אהבה רבה ובברכת אתה חונן, א"א לו שיכוין בלימודו באותו היום לאמיתיה של תורה. ועובדא באחד מתלמידי שהתפאר בעצמו שאם כי לא כיון בתפילתו עלתה לו לחי' קושיית התוס' בחולין דף כ"ה ע"ב באופן מופלא, אכן רבו הג"ר שמעלקא ז"ל סתר דבריו והראה לו שטעה טעות חמורה בלימודו משום שלא כיון באותו היום בתפילה.

(גילוי דעת להמהר"שם מבתזאן זצ"ל)

טעם איחור ביאת משיח

בשם מורי מה שנאמר לו משמים טעם איחור ביאת משיח שאין מאריכין באהבה רבה. (תולדות יעקב יוסף פ' וראה)

הואר עינינו באמונה ובטחון

חיוב גדול על כל בר ישראל להאריך באמירת אהבה רבה, ולהתחנן ולבקש מה' שיאיר עיניו בענין האמונה והבטחון בה, וידריכו בתניבותיהם, ואז יזכה לומר שמע ישראל במסירות נפש, לקבל עליו עול אמונתו ומלכותו יתברך שמו, כמובא בספ"ק דרכי צדק כי עיקר אריכות הגלות בשביל שאינם מכוונים כראוי באהבה רבה, ועיי"ש כי זה הוונה צריך כל בר ישראל, ואף אם לא כיון בשאר ימותיו התפילה אבל מזה לא יפחות ח"ו, כי בזה תלוי יהדותינו, ושם יכול כל בר ישראל להתבודד עצמו עם ה'.

(שולחן ערוך, אמונה ובטחון פ"א)

באהבתה נשגה תמיד

ברכת אהבה רבה צריך לכוין בה הרבה, שכוללת דברים רבים, ביחוד ענין נתינת התורה הקדושה המביאה אותנו

להצלחה האמיתית ולב טוב הצפון, אשר על כן באהבתה נשגה תמיד ומתפללים להשי"ת שיפתח לבנו להבין ולהשכיל באמת וכו'.
(סידור בית יעקב, ע"ב"י)

אשר בחר בנו מכל עם

היכל חמישי היכל אהבה, והוא ברכת אהבת עולם אהבתנו, וצריך לכוין בברכה הזאת הרבה מאד שכוללת דברים הרבה, ובפרט בענין נתינת הדת והחוקים והמשפטים אשר צוונו אלוהינו ובוחר בנו מכל האומות וקדשנו מכל הלשונות בתת ה' לנו כלי חמדת וחשק שעשועיו תורה תמימה וקדושה מרוב אהבתו אותנו ובחמלתו עלינו בעבור שמו הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בו.

ע"י אהבת עולם שוכחים מאהבה רבה

פעם אמר הרה"ק בעל יסוד העבודה ז"ע, בגלל אהבת עולם שוכחים בני אדם מאהבה רבה. (כתבי רמ"מ)

בשלישת ימי הגבלה אמרו בני"י אהבה רבה

ויאמר היו נכונים לשלישת הימים. אמר הרה"ק [רבי מנחם מענדל מרימנון] ומה היו עושין באותו הימים, הנה באלו הימים היו מתפללין להשי"ת והאר עינינו בתורתך ודבק לבינו במצותיך. (באחת המים)

אהבה רבה אצל הרה"ק מראפשיץ ז"ע

סיפר הרה"ק מראזוואדוב זצ"ל שאצל הרה"ק מראפשיץ זצ"ל, היתה התפילה בחג השבועות אורך שנים עשרה שעות, משעה ארבע לפנות בוקר עד ארבע אחר הצהריים, ומה היה פשר האריכות, הרה"ק מראפשיץ זצ"ל היה ניגש לכל אברך בברכת אהבה רבה, ומניח את ידו הקדושה על כתפו, והיה אומר והאר עינינו בתורתך בבכיות, ער האט גיט אויסגעוויינט.

(החכמה מאין)

החזירנו בתשובה שלימה

פעם אחת בחג השבועות בשעת אמירת אהבה רבה, הלך הרה"ק מראפשיץ לכל מי שהיה אז בביהמ"ד ואחז בבגדו, ואמר עמו והאר עינינו בתורתך, ולא זז ממנו ובכה עליו עד שהחזירו בתשובה.

(שיח זקנים, ח"א)

אמירת אהבה רבה ב' שעות עד כלות הנפש

נישואי אחד מתלמידי מרן החתם סופר זצוק"ל התקיימה ברפשיץ לפני חג השבועות, וכשהיה בחזרה על אם הדרך ועבר את העיר המעטירה פרעשבורג התיישב בדעתו ליכנס לקבל פני רבו החת"ס, וכשבא להחתי"ס שאלו היכן היית על חג השבועות, והשיב שזכה להיות אצל הרה"ק מראפשיץ ז"ע, ביקש ממנו רבו החת"ס שיגיד לו איזה חידוש מה שמעם שם, והשיב התלמיד: מה אספר לרבי, שבועות בתפילת אהבה רבה האט מען זיך געדראפט צוויי שעה אויף די גראדע ווענט ממש עד כלות הנפש, ומגודל ההתרגשות אשר תיאר לו התלמיד, נתפעל החת"ס למאוד.

(וסר לאברהם, ת"א)

ולא עמד איש אתו

מסופר שבשעה שאמר הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זצוק"ל את ברכת אהבה רבה ביו"ט שבועות, לא עמד איש אתו, כי לא היה אפשר לשום אדם לעמוד בקירוב ובסמוך לו מגודל ההתלהבות ואש הקדושה שבקרו.

(החכמה מאין)

יחד לבכינו לאהבה

סיפר הרה"ק רבי איציקל מפשעווארסק ז"ע, אצל הסעודה בחג השבועות שנת תשל"א לפ"ק, שהרה"ק ר' שלמה מראדאמסק זצ"ל בעל תפארת שלמה נסע בימי זקנותו פעם על חג השבועות לרה"ק מצאנז ז"ע, והרה"ק מראדאמסק היה בעל תפילה נפלא, והרה"ק מצאנז ביקש ממנו שיתפלל שחרית לפני העמוד, והרה"ק מראדאמסק אמר לרה"ק מצאנז שהוא

בהתחלת הברכה כשאומר האדם אהבה רבה אהבתנו ה"א צריך להכניס בלבו אהבה רבה ועצומה להבורא ית"ש ויתעלה, מאחר שמודעת זאת שחביבין ישראל לפני המקום וחיבה יתירה הוא שנודעת להם האהבה רבה שאהב אותנו ה"א ית"ש, לכן את זה לעומת זה צריך האדם ג"כ בהוציא הדברים האלה מפיו להראות בלבו עוצם אהבתו אל הבורא ית"ש ויתעלה ויהרר מאד בזה כי הוא מ"ע דאורייתא כנ"ל.

ואח"י מתוך תשוקת אהבת הבורא שבויר בלבו יתפלל מלפניו בנוסח הברכה שיתן לו לב להבין ולהשכיל ללמוד וללמד ולשמור ולעשות וליחד לבנו לאהבה וליראה אותו ית"ש.

וכוונתו יהיה בכל נוסח הברכה שיוכל בתמידות לעשות לו ית"ש נחת רוח וביחוד כהתימת הברכה ברוך אתה ה' הבורח בעמו ישראל באהבה, יהיה האדם מאוד נקימ מ"ע זו של אהבת השם, דהיינו שיכניס בלבו אהבה עזה ועצומה ככל עוצם כוחו אל הבורא ית"ש ויתעלה, כפי גודל אהבת הבורא ית"ש אליו, כמו שאומר הבורח בעמו ישראל באהבה, כן החיוב עלינו להכניס בלבנו גודל אהבת יוצרנו ובוראנו ית"ש ויתעלה וכו', לכן יהיה האדם מאוד כשיסיים הבורח בעמו ישראל באהבה, ליתן בלבו ובמחשבתו שבה והודאה עצומה רבה עד מאד להבורא ית"ש, על שזיכה אותו ג"כ להיות בחלקו וגורלו הקדוש בעמו הישראליים הקדושים, ויכניס שמחה עצומה בלבו עד מאד באלקותו ית"ש ויתעלה וזכו לעד אמן.

(יסוד וטוהר העבודה, שער רביעי פ"א)

אינו אומר יוצרות, ואמר הרה"ק מצאנז, אפ"ה תתפלל לפני העמוד, והוסף הרה"ק מצאנז בזה"ל: "ואר איר ר' שלמה זאלט זינגען אהבה רבה אז עס זאל אונז דערקוויקען דער הארץ".

(שיחות מלכים)

תפילת אהבה רבה בחג השבועות מתקבלת ביותר תפילה אבות

במס' פסחים (דף סה) רב יוסף ביומא דעצרתא אמר עבדי לי גלגל תלתא אמר אי לאו האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא, וצריך ביאור הא רב יוסף ענותן היה, כדאיתא בגמרא (סוטה מט) אמר ליה רב יוסף לתנא לא תתני עונה דאיכא אנא, והאין אמר מעצמו אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא.

ונראה בהקדם מה שכתב א"ז זללה"ה בייטב פנים (זמן מתן תורתנו אות ב) יש להבין הלא בכל יום אנו מבקשים ומתפללים והערב נא וכו' ואחר זה בברכת קר"ש ותן בלבנו בינה וכו', וכמו כן היה ראוי וכו' בעמדם נגד הרה"ק להתפלל על זה להבין הדברות היוצאים כביכול מפיו יתברך, ולא מצינו מזה מאומה, אך ביאור הענין, כי באמת התפללו על זה, והכתוב מרמז זה באומרו ויחן שם ישראל, ע"ש.

אמנם יתכן לומר דאבותינו שבאותו הדור שקבלו התורה לא על עצמם בלבד התפללו, אלא גם עלינו ועל דורותינו ועל כל דורות בני ישראל, ובתפלתם פתחו צינור לדורינו אלה שגם אנחנו בדרא בתראה זוכים להתפלל ולבקש ממי שהחכמה שלו, וזה נרמז במאמר הכתוב (שמות י"ז) ויתעב"ו בתחתית הרה"ק, כי תיבת ויתעב"ו שהוא לשון עמידה רמז על תפלה, ע"ד שאמרו חז"ל (בבב"א) אין עמידה אלא תפלה, והבי' של בתחתית משמש בלשון שבביל, ורמז בזה שבני ישראל שבאותו הדור התפללו בתפלת תחתית הרה"ק, שלא יהיו ראויים להתפלל, כי תבולו חסרנו ואין נוהלי, אמנם בזכות אבותינו שהתפללו על השגת התורה בעמדם על הר סיני, גם תפלתנו מתקבלת ברחמים וברצון לפני אדון כל, כי מצטרפת עם תפלותיהם הזכות.

ומעתה י"ל כי רב יוסף ידע והבין כי כל השגותיו בתורה באו לו רק בשביל שהיה מאריך בברכת אהבה רבה בחג השבועות זמן מתן תורתנו, ובתפלתו שפך שיח לבנו בבכי ותחנונים והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך וכו', וזכה שנתקבל תפלתו ברחמים ונתעלה במעלות התורה, אך ברוב ענותנותו אמר רב יוסף כי מה שנתקבלה תפלתו הוא רק בזכות תפלת אבותינו יוצאי מצרים שעמד"ו וגליהם על הר סיני והתפללו על השגת התורה, שהם פתחו הצינור לדורות ובזכותם בחג השבועות מתקבלת לרצון שנוכל ליזכות לכתרה של תורה.

וזה שאמר רב יוסף אי לאו האי יומא דק"א גרי"ם כמה יוסף איכא בשוקא, פי' דדוקא קדושת היום הזה שהתפללו בה אבותינו על השגת התורה, ודבר זה נחקק בזמנו ומתעורר מידי שנה בשנה, זהו הגורם שגם בדורות האחרונים אם אין אנו ראויים מצד עצמינו, מכל מקום מתקבלת תפלתנו בחג השבועות ליזכות להשגת התורה.

ולזה אנו אומרים בברכת אהבה רבה, איבנו מלכינו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, שנתקבלה תפלתם ברחמים וברצון וזכו לכתרה של תורה, על כן אף שאין אנו ראויים שתתקבל תפלתנו מצד עצמינו, עם כל זה בעבור אבותינו שבטחו בך ונתקבלה תפלתם, כן תחננו ותלמדנו במתנת חנם בזכות תפלת אבותינו, ועל תפלותיהם יסמוך לבנו בה' לשפוך שיח והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך יחד לבכינו לאהבה וליראה את שמך, כי האבות כבר התפללו על זה, וממילא תפלה זו כבר מוכנת לפנינו "די תפלה איז שוין אויסגעבעט, אויסגעוויינט און אויסגעבעטן פון די אבות הקדושים, וואס האבן זיך אויסגעוויינט ביי אהבה רבה יעדן טאג ובפרט אין דעם יו"ט שבועות" ובכחם גם אנחנו זוכים להתפלל מעומק הלב איבנו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל וכו', והשי"ת מקבל תפלותינו להשפיע לנו השפעת התורה והשפעת מתן תורה המתעורר ביום זה.

(כ"ק מרן רבינו שליש"א)

בעת זו אשר אנו עומדים בו בעת שקוראין פרשת מתן תורתנו חוזר ונשנו המתן תורה באמת ובמציאות ובכל שנה ושנה זוכה כל אחד ואחד למתן תורה שלו הפרטי וכמו שאמר הקב"ה לישראל בני היו קורין את הפרשה הזאת בכל שנה ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני ה' סיני ומקבל את התורה, שנאמר ביום הזה באו מדבר סיני, אימתי בחודש השלישי (פסוקתא וילקוט יתרו רפ"ו רע"א) ו"בהגיע חג הקדוש חוזר או למציאות הראשון כל חג לערוך בחינתו, ובחג השבועות חוזר למציאות הראשון נתינת התורה, וכל אור"א מישראל כמו שמכין עצמו לקבלת התורה, כמ"כ מקבל בחגיגת כהג הקדוש בחינת תורתו הננוע לנשמתו מחדש, וזאת קבלתו את התורה בשנה שעברה" (אור המאור) ועוד יותר מבואר ענין זה כאן במתן תורה דלא כשאר ימים טובים שהמה זכר ליציאת מצרים וכמ"ש זכר לענני הכבוד לא כן "מתן תורה הוא יום מתן תורה בעצמו, איננו זכר למה שהיה, כי היא כלה הדשה בשעה ראשונה והיום מקבלה מנותן התורה ית"ש" (תורת משה חיים שבועות) וקבלת התורה זו הוא משלים הדביקות של ישראל בהקב"ה ומקרב הגאולה "כי יום מתן תורה הוא מרמו על דביקות השי"ת בישראל, ונשתלם הקומה שלימה בכל שנה בחינה אחת, עד שישתלם הכל במהרה בימינו, אך בחינת שנה זו מתוקן שורש דביקות בני ישראל כמו שהיה במתן תורה" (דברי חיים שבועות) ולא רק מתן תורה בעצמו כ"א גילוי השכינה נתגלה ממש כמו שהיה אז "כי בכל דור ודור כבוא עת מתן תורה נתגלה המתן תורה שהי' אז, וכמו שבא הקב"ה עם כל פמליא דיליה ונתן לנו את התורה כן גם עתה כבוא הזמן הזה מתגלה הקב"ה ונותן לנו התורה" (דעת משה קאניץ למתן תורה) וגם הקולות וברקים נאמר אצלם קול גדול ולא יסף וגם זאת לא הפסיק בכלל וכמו שנשבט אחד הראשונים הפירוש חוקניו על התורה וכתב בהקדמתו "בנפשי נשבעתי אני חזקה כי בהלומי שמעתי קול אלקים מדבר עשרת הדברות בטעם קול הממה זקה לארץ ולדורים כי בכל שנה ושנה נתעורר בעצרת הבחינה שהיה במ"ת שהיו רואים את הקולות" ועיין רש"י ז"ל עה"פ קול גדול ולא יסף, קולו חזק וקיים לעולם, "מבואר שמי שמקדש עצמו יזכה לשמוע קול ה' שקיים לעולם, כמו שזכה מרן האר"י הק', בעש"ט, עם כל התלמידים, כידוע ומפורסם שזכו לשמוע בקולות וברקים וקול שופר חזק מאמר אנכי עם כל הדין סתימין עלאין" (הכלל הברכה קאטראנא בשלה) וקבלת התורה זו הוא הנה ולא שהיה "ויכולים לשמוע הקולות כמו בסניי כמ"ש קול גדול ולא יסף והיינו שאינו פוסק לעולם" (מאור ושש אבור) וגם הנותן השליח הוא בכל שנה ושנה שיקבלת התורה ע"י משה מתעוררת בכל שנה ושנה ככתוב אנכי עומד בין ה' וביניכם "עומד" בהווה ולא עומדתי" (שפת אמת) וכל ה"מקדש הר סיני וקדושת היום הנשגב מתעורר בכל שנה בחג השבועות וכשארם זוכה שומע הוא את הקול שמכריו אנכי ה' אלוקדי" (קדושת לוי) וזהו ג"כ מרובם בקרא "משה ידבר לשון עתיד הוא משה רבינו לדבר בכל דור ודור - עם כל אחד ואחד הבא לטהר ולקבל התורה עליו - כי אתפשוטא דמשה בכל דור ודור, והאלקים יעננו בקול להבנים ולייחד הקול בהדיבור, כי באמת קבלת התורה הוא בכל זמן, רק במעמד הר סיני היו קולות ולפידים וכל דבר בהתגלות, ובעת הכל בהסתרה, אמנם אנו מאמינים, כי בכל שנה ושנה ביום קבלת התורה נתעוררו כל הבחינות שהיו אז בעת קבלת התורה וצריכים אנו לראות לייחד הכל להקב"ה ולקבל התורה אשר לזה כתיב ביום הזה באו מדבר סיני" (כת אהרן) ואף כי אנו בעניינו אולי לא זכינו עד עכשיו

בינה לעתי"ם

התעוררי התעוררי כי בא אור"ך

(אורה זו תורה)

לשמעו הקול שופר וקול ה' באומרו אנכי מ"מ מאמינים אנו שכן הוא ובזכות ובכח האמונה שהוא מלשון המשכה נמשוך עלינו הקדושה והתגלות השכינה עלינו ונזכה להתקדש ולקבל התורה מחדש.

ויאמרו הנה יום הדין

הנה גרסי' במס' ראש השנה אמר הקב"ה הביאו לפני שתי הלחם בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות האילן... יודע כי כמו שבר"ה רצה הקב"ה להשגיח ולדרוש מעשה בני אדם כי הוא יום הכריאה הראשונה וחדוש העולם... כן רצה ביום מתן תורה שהוא מורה על חידוש העולם... והעולם נידון ביום זה על התורה שנתנה בו" (מילתת יעקב) וגם יום זה הוא משפט על ימי הספירה ד"כ אשר הלפו ועברו שבע שבתות האלה המוכנים ומוכשרים ביותר להשיג שלימות הנפש... יקרא משמים מעל אל הארץ לדין עמו על הנפשות האלה אם הסירו הבגדים הצואים והלביש מחלצות בימים האלה כי אם לא עכשיו אימתי, למען יתבונן בבחינת נשמתו אם לא העלה לה ארוכה במ"ט ימים האלו, ועלה יבש רוהו וזלו מים עפעפי עיניו יוריד כנחל דמעה אולי מריח מים תפריח כמו דודאים תתן ריח" (שילת חודש תלמוד הרה"ק מקאנונין ז"ע), ו"כמו דבר"ה הוא יום הדין על כל באי עולם מי יחי' ומי ימות הלילה בגשמיית כן בחג הקדוש העצרת הזה הוא יום הדין מכל עניני פרנסה וחיות הנפש, ואת מי להיות לו לעור ולסעד שיהי' ביכולתו ללמוד בתורת ה' בדעתא צלולה ולאסוקי שמענתא אליבא דהלכתא... והפייטן הוסיף תחל שנה וברכותיה שיתחיל לנו מעתה שנה טובה וברכותיה, היינו כל החכמות הנחוצים לנו להתורה הקדושה למען נוכל ללמוד וללמד לשמור ולעשות מתוך הרחבת הדעת, וממילא נכלל בזה שיהי' לנו עתה בהתחלת החג הקדוש ישורב הדעת ושנוכל לקבל על עצמינו ללמוד תורה ביראה באהבה ובשמחה ונזכה מחר אי"ה לקבלת התורה ממש להיות נכלע התורה בכל אברינו ודמינו לעשות רצונו ית, וממילא בקבלה הוה נצא זכאי בדין" (ישמח ישראל) וזאת לנו נחמתינו בענייני ביום הדין הקדוש הזה כי ע"י קבלה קדושה שנהי' עובדי ה' באמת וע"י שנוריד כנחל דמעה על שבתלנו מר"ת בודאי נצא זכאי בדין, והדין ביום זה הוא דין מפורט על כל ענין וענין כי הוא יום הדין לאילנות והאדם עץ השדה לזה ביום מתן תורה מתעורר בכל שנה אור זה להוריד אור חדש לעולם ונזדונו בו הצדיקים מי שיהודש כך חידושין ומי כך זה בכה זה ככה אם נגלוי אם כסתר לפי קדושת כל אחד כן יקבל האורה ביום מתן תורה הזה בעצרת על פירות האילן חידושין שיהדשו האילנות הן הן צדיקי וגדולי הדור וצדיק לזה אתעוררת דלתא לעסוק בתורה ביום זה בתושבע"פ" (נפש מגידי ראם) בכדי לזכות בדין קשה זה אשר הוא קשה הרבה מיום ראש השנה בתשרי "כי בר"ה המשפט הוא על פרנסה א קיוליטש א קיוליטש אראפק אבל בשבועות דנין על רוחניות האדם" (בזיאנא דהורא) והוא קשה וחמור יותר ומאד צריכין ליהדר למלאות יום זה בקדושה וטהרה בכדי לצאת זכאי בדין, ואף כי הוא יום שמחה מ"מ תהא וגילוי ברעיה דהשמחה אשר שמה

תהי' שמחה רוחניות והודות והלל להי"ת, שנתן לנו התורה, מתעורר מאד בלבו להתקדש ולתקן מעשיו ולהיות מוכתר בכתר תורה לקיים והגית בו יומם ולילה כי היום הקדוש הזה הוא יומא דדינא" (שליח הק) "ויהיה כי הנה שיש לשמוח ולאכול, וכמו שמצינו בגדולי עולם שמחים ישבעו ויתענגו, מכל מקום יקיים וגילוי ברעדה כי התורה נתנת ברתת ואימה וגם הוא זמן דין, ויום קדוש זה אל ישלחנו ריקם, מלימוד התורה, והשם ארחותיו, מוצא מקום לנה מעט ולשמוח בשמחת יום טוב בסעודה ולימוד תורה ביום שקבלנו" (לב זה הי"א) "וזהר ידים יוסף אומין ביום הקדוש הזה כי אחר שינוח מעט ויסעוד סעודת הרגל הקדוש בשמחה יוצא מקום ללמוד איהו שעוה ביום, כי אם זכה להקדש לילה גם היום הנורא הזה אל ישלחנו ריקם כי יומא הוא דקגרים לדרוש ולתור בהכמה ולעסוק בתורת ה' תמימה אשר ברוב רחמינו היום נתנה לנו... ובהשק נמרץ יעסוק בה ביום שקבלה זוכה להתעטר בה, ויומו כלילו לא ימיש מעשות פרו" (הורא שמתת תהיל).

שמענתא בני צלותיה תפילה

עבודה גדולה יש לעבוד בעבודה שכלב זו תפילה ביום זה שדין על קבלת התורה בכל השנה וכן היו "נהוגים הצדיקים להאריך בברכת אהבה רבה... י"ל עפמשי"ב בתולדות סיבת אריכת הגלות שאין מאריכין באהבה רבה, ובוה"ק איתא דבחג השבועות יפקון מגלותא ולכן צריכין להאריך יותר בברכת אהבה רבה שלא לאחר ביאת המשיח רק לקרבו בה" (שער יששכר) ואצל הרה"ק מראפשיין זי"ע באהבה רבה בחג השבועות האט מען יוד עגדראפעט צוויי שעה אויף די גראדע וענטש ממש עד כלות הנפש" (הגור לאברהם ח"ב דף ש"ח) ועוד יותר סיפר הרה"ק מראוואדוב זי"ע שאצל הרה"ק היתה התפילה בחג השבועות אורך שתיים עשרה שעות מארבע לפנות בוקר ועד ארבע אחר הצהרים, ומה היה פשר האריכות, הרה"ק מראפשיין היה נישג לכל אברך בברכת אהבה רבה ומניה את ידו הקדושה על כתיפו והיה אומר והאר עינינו בתורתך, בבכיות ער האט גיט אויסגעוויינט" (החכמה מאין), ואם כי כל כך גדלה עבודת הצדיקים בתפילת אהבה רבה ביום זה כמה גדול חובותינו ביום זה ואף כי א"א לנו לבוא למדינותם מ"מ בבחינת מתי יגיעו מעשי לכה"פ נגיעה קצת בודריהם ובפרט "כי בחג השבועות ממלא השי"ת להאדם כל אשר מבקש ומתפלל ממנו" (הפד לאברהם) והוא מכיון שכל תפילה הבאה מתוך ד"ת מתקבלת... ומכ"ש היום שהוא כולו תורה הוא עת רצון לעבודה שכלב הוא תפילה" (שפת אמת) (לקוטי מהר"ן) ונידון על בנינו, ויהיו בני תורה צדיקים" (הגור הישר) ומסוגל ל"השפעת פרנסה ובני חיי ומזוני" (שער יששכר) וגם מעותד יום הק' הזה ממש כיוה"כ בקדושתו ושהוא יום הדין וגם שהוא יום פליחה ומחילה במפורש בירושלמי "בכל הקרבנות כתיב הטא ובעצרת אין כתיב הטא, אמר לכן הקב"ה מכיון שקבלתם עליכם עול תורה מעלה אני עליכם כאילו לא הטאתם מימכם" (ר"ה פ"ד ה"ח) וכיון שהוא יום התנתינו ושמת לבנינו בכיכול עם השכינה הקדושה, "נמצא כיון דהוי נשואין בשבועות ואנו הכלה נמחל לנו עונותינו וזהו רומז ליהו"כ בשבועות" (קדושת לוי) ובכן כשנשתדל במעשיו לקבל עלינו עול תורה בודאי הקב"ה לא יראה פנינו ריקם כי הקב"ה שומר משמרתה של תורה ו"אנו מצויין ולא יראו פני ריקם להביא קרבן, וכשם שהקב"ה צויה שלא יבואו ריקם כך הקב"ה מוסיק או שפע וברכה איש כפי ברכתו הראוי והאפשר לו" (הת"ש תוי"א) אמן כן יהי רצון.

אתקינו סעודתא

עניני מאכלי שבת (יג) חייב אכילת סעודות שבת

החייב לאכול ג' סעודות בשבת

תנו רבנן כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת, שלש, ר' חידקא אומר ארבע, אמר ר' יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו, ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום לה; היום לא תמצאוהו בשדה, ר' חידקא סבר הני תלתא היום לבר מאורתא, ורבנן סביר בהדי דאורתא. (שבת קי"ז)

שלש סעודות חייב כל אדם לאכול בשבת, ורמזו לה ששלש פעמים 'היום' נאמר גבי אכילת המן. (שולחן ערוך הרב סי' רע"ז)

אף נשים חייבות בסעודות שבת קודש

וכתבו הר"ן והמרדכי בפרק כל כתבי בשם רבנו תם דנשים חייבות בשלש סעודות, וכן נמי לבצוע על שתי ככרות, שאף הן היו בנס המן, וכתב הר"ן ואין צורך, שבכל מעשה שבת איש ואשה שווין, וכן כתוב בשבלי לקט דנשים חייבות, משום דעל כולם הוא אומר אכלוהו היום, ובין אנשים ובין נשים נתרבו באכילה. (בית יוסף, סי' רצ"א)

סוגות סעודות שבת

אמר ר' שמעון בן פזי, אמר ר' יהושע בן לוי, משום בר קפרא, כל המקיים שלש סעודות שבת ניצול משלש פורעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנום, וממלחמת גוג ומגוג. (שבת קי"ח) אמר מרן הריב"ש שאין שום עונש יוכל לחול, כל עוד שאדם עומד באמונה שלימה ובטחון אמת באלוקיו, וכשראי עונש נטליו ממנו מדרית הבטחון, וזהו מלחמת גוג ומגוג שניצול ממנו בזכות זכות. (שולחן ערוך, קאמארנא)

חייב לחם משנה

חייב אדם לבצוע על שתי ככרות בשבת דכתיב לחם משנה. (שבת קי"ז)

אפי' סועד הרבה פעמים חייב בלחם משנה

ואם סועד הרבה פעמים בשבת צריך לכל סעודה שתי ככרות. (ב"מ א' סי' רצ"א)

אם אוכל קצת פת אינו חייב בלח"מ

כתב בספר מאורי אור דזה דווקא בקבע לאכול, אבל קצת פת לחולשא דליבא אינו בכלל. (ארחות חיים, ספינקא)

לצרף ללחם משנה חלה קרושה

ע"ד אם יש לצרף לחם משנה שהוציאו מהמקרר הקרושה ואינו ראוי לאכילה כמות שהיא רק אחרי עבור איזה זמן להפשירה, ורצונם לאכול סעודת שבת מיד, נראה דבכענין נידון דידן דראוי לאכילה בלי שום תיקון, ורק מחמת קרירות אי אפשר לאכול, אשר כעבור קצת זמן יסור קרירותו מעצמו, וגם עכשיו על ידי חמימותו אצל האש באופן המותר בשבת, הרי בנידון דידן הרי יהיה ראוי לאכילה אותו פת גופיה, וגם בלא שום תיקון על ידי תערובות וכיוצא בזה, אלא הפת גופיה, בדאי קרוי ראוי לאכילה ומצטרף ללחם משנה. (שו"ת מנחת יצחק, סי' ס"ט)

הוצאת הגליון נדב"ע

מזה"ד שלמה יהיאל ווידער הי"ו - לרגל הכנס בנו לעיל התורה והמצוות

יסודי התורה

מאי מיעוט

דף י"ג: בגמ' כתוב אחד אומר שש כנפים וכו' כביכול שנתמעטו כנפי החיות.

הלא אחיך רועים בשכם (בואש"א ל"ז א'). במדדש הדא הוא דכתיב לדור דודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדשך ושבתך אלקינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. והוא פלאי ו"ל כי הנה איתא בגמרא (הגה יג) מאי טעמא גבי ישע' הנביא כתיב (ישעיהו, ח) שש כנפים לאחת וגבי יחזקאל הנביא כתיב (יחזקאל א, ח) וארבע כנפים לאחת. ומשמני הגמרא כאן בזמן שבהמ"ק קיים. וכאן בזמן שאין בהמ"ק קיים. היינו בימי ישעיה היה עדיין בהמ"ק קיים אז היו שש כנפים לאחת. ובימי יחזקאל כבר נחרב הבהמ"ק לזה ל שם רק ארבע כנפים. נמצא כי בזמן הזה היינו אחר חורבן הבהמ"ק נחסרו ב' כנפים. והנה איתא בכהנא"ר זללה"ה. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אינו שית תיבין נגד שית דפין. נמצא בזמן הזה שחסר ב' דפים כ"ל. חסר ג"כ ב' תיבין מאל ששה תיבות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הנ"ל. ואמר מורי הרב הקדוש כו' מ' אלמ"ך זללה"ה. ששני תיבות החסרים הם כבוד מלכותו. ולזה אהנו מנקשים ומתפללים להש"י בתפלת מוספים של י"ט גלה כבוד מלכותך עלינו ע"כ דברי קדשו. ואני אונד שהשני תיבות אשר הם חסרים מזמן החורבן בהמ"ק הם לעולם ועד. דהנה איתא בגמרא (ביב עה) עתידין הצדיקים שיקראו קדוש. כי השתא נקרא הקב"ה קדוש ולעתידי יהיו נקראים כל הצדיקים בשם קדוש. ומקשה הגמרא היאך יהיה נקרא הקב"ה לעתידי. ומשמני שם שהקב"ה יהיה נקרא לעתידי קדוש לעולם ועד. ומעשה יתפרש המודרש על נכון. והוא מרומז בהפסוק הנ"ל. הלא אחיך רועים בשכם. רומז על זמן שיהיו בני ישראל בגלות וזהו אחיך הם בני ישראל רועים היינו בזמן הגלות. (ע"ד צא לך כו' משכנות העמים) (ש"ה"א, ה) ונחרב הבהמ"ק. וחסר ב' דפין. ולזה נחסר ג"כ ב' תיבות מהששה תיבות הנ"ל. היינו לעולם ועד. ותשא רק ד' תיבות. היינו ברוך שם כבוד מלכותו. שהר"ת שלחם הוא בשכ"ם. ועל זה קאמר המודרש. הדא הוא דכתיב לדור דודור נגיד גדלך. היינו בזמן הזה. אבל ולנצח נצחים. היינו לעתידי, קדושתך נקדשך, היינו מה שאתה נקרא קדוש בזמן הזה. ולעתידי נהיה אהנו נקראים בשם קדוש באות השם שאתה נקרא בזמן הזה. והוקשה להמודרש קשיית הגמרא אי"כ באיזה שם יהיה נקרא הקב"ה לעתידי. על זה מסיים המודרש. ושבתך אלקינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. ר"ל שהקב"ה יהיה נקרא לעתידי בשם קדוש לעולם ועד. כי לעת עתה בזמן החורבן חסרים אלו השני תיבות לעולם ועד. אבל לעתידי יתמלאו השני תיבות למקומן. ולכן יהיה נקרא הקב"ה אז קדוש לעולם ועד. כתיבין הגמרא הנ"ל.

אוהב ישראל פר' וישב

וכתב ע"ז מרן רביה"ק זיע"א (דברי יואל, שמחת תורה, דף תרס"ד) וז"ל: ק"ו: חוה ששלחו אנשי טולטולה לעזרא הסופר ויצייב ונכון וקום וישר וכו', ור"ל דהגם שאנו נשארם לעת עתה בגלות עם כל זה שלימים אהנו עמך, אלא שאהנו מוכרחים להיות עד בגולה כיון שלא נשלם עדיין גמר הביורו והתיקון ועדיין לא הגיע זמן הגאולה שלימה, ואימתי ונכל גם אהנו לעלות בשעה שיהי' "הדבר הזה עלינו" היינו בשעה שכל אל המזדזת קדושות ויצייב ונכון וכו' ויתקון ויהיו בשלמות, ומתי יהי' זאת בשעה שיהי' "לעולם ועד" ור"ל לעתידי בשעה שהקב"ה יהי' נקרא קדוש לעולם ועד שאז יהי' התכללות ושלימות כל המזדזת והיחוד הגמור בב"ב.

קהל יטב לב דיסאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פעילות ירושלים תוכניא

ברכת מזל טוב

באתות כבוד וקד וברכשני נילושמה, הנו משטיים בזה
ברכותינו ואיחולתנו, אל מזל ידידינו א"ש פעיה"ק.

הרה"ח ר' שלמה יצחק טוויסיג הי"ו

והזנתו הרה"ח ר' נחמן יאקאב שליט"א
לרגל אירוסיו בנו - נכדו

משפחת פייערווערגער הי"ו

ולוקים הרה"ח ר' נחמן יאקאב שליט"א
לרגל אירוסיו בתם - נכדתו

מזה"ד שלמה יהיאל ווידער הי"ו

לרגל הכנס בנו לעיל התורה והמצוות
הדבר מצויה ביום ג' באולם "טב לב"

אשרי מי שבא לכאן והלמודו בידו

ביקרא דאורייתא, וכלב מלא שמחה
וחוותא, נבון את האי ארי שבחבורתא,
עוסק בתורה יומי ויללתא, מדותיו הטובות
נפקין לו בהדרתא, שופך לבו בתפילתא.

הר"ר אברהם יעקב בנימין טוויסיג הי"ו

לרגל אשר זכה לקצור פרי עמלו
ולתעשר בכבוד תורה בנדר
יורה יורה כדת של תורה
אצל הגאון האדיר
רבי נפתלי הירצקא פרענקל שליט"א
חבר דברי"ץ פעיה"ק ת"ז

יה"ר שכשם שסיימת מקצו זה כך תזכה
לסיים הרבה מקצועות בתורה, ותזכה
לישב על התורה ועל העבודה עוד רבות
בשנים מתוך שמחה ואורה, אמן.
א"ד השמחים בשמחת התורה
אבין: שלמה יצחק טוויסיג
אחין: ישראל, דוד בעל"א יערי, משה, אהרן,
ירחם, יוסף, צבי אלימלך. המיו"ל: שמעון ווייס

יש שחר לפעולתך

ברגשי שנתה, ושגור כוס של ברכה, קדם ראש
משפחתינו, הצמוד בקרות לבינו, דואג תמיד
למענינו, דורש כל הימים טובותינו, נודע לשם
ולתהילה, בתוך אמוני עם סגולה, תורה עבודה
ומיטות חסדים, אצלו משוקדים, לכל שואל
ומבקש עונה במישרים, בצדקת פזונו ועד
בשערים, שמו מהולל בפי ישרים, ה"ה.

הרה"ח ר' שלמה יצחק טוויסיג שליט"א ומנבית אמו החשיבה שתחי

לרגל השמחה השורה במעונינו
באירוסיו בנו - אהינו
החבר כולנו, לו שוק ברכה, תהויראת שים חופף על פניו, שמו
טוב הוקף לפניו, פעוסי בשלטה כתיב, ספורים כשם הוסי' שים

כמר משה הי"ו
והנה סי' יבורך גבר ירא ה' זקנינו הנכבד והמספוא
הרה"ח ר' נחמן יאקאב שליט"א
ומנבית זקנתנו הרה"ח שתחי
וברכה קובעת לצמח זקנתנו הצנוחה
הרבנית מנאטערסדארף תל"ט"א
ובין נ"ים וישא קולינו, יהי"ר שתתקבל ברכותינו,
שיזכו לרעות סכל ירח רוב תענה ונתת, תורה
וגדולה בסקים אחת, והיווה יעלה ויצמח על במתי
ההצלחות, וישמח בבית זה קול שן וקול שמחות.
ה"ד בניים - מכיבים החתומים מתוך שמחה וזקדק
אברהם יעקב בנימין ישראל, דוד בעל"א יערי, אהרן,
ירחם, יוסף, צבי אלימלך. המיו"ל: שמעון ווייס

עניני הגפן בעניני הגפן דבר נאה ומתקבל

הרחמן הוא ישיבה ברכה מרובה לכבוד ראש
משפחתנו, לרגל שהשמחה במעוננו. שהחיינו וקמנו,
וליומן חוה הגיינו, קול חמוד הניע, בלעצלי תחנית.

מרת פייערווערגער גער שתחיה

וגם לרבות זקנינו המפואר, יפה פרי תואר, דבוק
בעבודת הבורא, איש תמים יושב באהלה של תורה,
מפור בלוי' למענינו, עומד המור הכן ליומן
משפחתנו, יוב ולידה לא ישבות למומתנו.

הרה"ח ר' נחמן יאקאב שליט"א ומנבית זקנתנו החשיבה שתחי

לרגל השמחה אשר במעוננו שרה, בשמחה ואורה
אירוסיו בתה - נכדתם הכלה המהוללת שתחי
עבד נתן למעלות תמים שיקבולת צור שלמים
נדע במעשי הנעימים ובכחותו התחמים
כמר משה טוויסיג נ"ו

מן דודיו שלמה הנהלה, פאר הנהלה, שדמ תמיד לימיע
מזה"ד שלמה יצחק טוויסיג שליט"א
ושלוחה בוח ברכותינו, ומור יתן משאלותינו, שהבית
בהבנותו ירא על אדני התורה, בדרך המסורה, תורה
וגדולה משלמות, לתפארת האבות, אמן ואמן.
כ"ד המברכים משום חלב
יאל שלמה אלעזר, יצחק אייזק, חיים זאב, חנוך זאב,
משה, אברהם אלכסנדר, ירחם ארי, פייערווערגער
אליעזר דוב עמל, יואל ראש,
ישראל נתן שדורמאל, יואל קליין